

To jest pierwsza część opowieści.
Przeczytaj ją, a następnie... Stwórz!

SMUTEK WRÓŻKI

Ponad miastem Bălan wznosi się ku niebu wysoka skalista góra, zwana Tarcău (czyt. tarkeu). Góra ta nosi imię wróżki, ponieważ na jej szczycie znajdował się złoty pałac, w którym mieszkała piękna wróżka o imieniu Tarcău. Miała dwóch synów: jeden nazywał się Mureș, a drugi Olt.

Od rana do wieczora siedziała smutna w oknie pałacu, spoglądając daleko na wschód, łzy płynęły z jej pięknych oczu, a z ust wydobywały się westchnienia. Miała wszystko: złoto, srebro, diamenty, a jednak nie była szczęśliwa. Nie czerpała prawdziwej radości z synów, ponieważ ciągle się ze sobą kłócili. Mureș, który był łagodniejszy, bardzo się obrażał, że Olt, najmłodszy, porywczy, impulsywny chłopiec, uważał się za lepszego od niego.

Wielki był smutek serca Tarcău z tego powodu, ale jeszcze większy był jej żal, ponieważ jej mąż, wielki pan wśród wróżek, uważał się za równego królowi. Został wygnany ze swojego królestwa przez króla, ponieważ kiedyś się przeciwko niemu zbuntował.

Król wróżek powiedział:

„Karzę cię tak, abyś nigdy więcej nie zobaczył swojej żony. Chciałeś mojego królestwa, więc niech morze będzie teraz twoim królestwem. Ale twoja żona zostanie tutaj. Twoje dzieci też zostaną tutaj. Nigdy więcej ich nie zobaczysz.”

Z brzegów Morza Czarnego mąż Tarcău wzdychał za swoją żoną i dziećmi, które były jeszcze bardzo małe, gdy król go wygnał. Dzieci były tak małe, że zapomniały o swoim ojcu.

Zrób notatki z najważniejszych informacji z tekstu!

Twoje notatki mogą mieć formę:

Mapy myśli

Tabeli

Rysunku, itp.

